

DELE AF FORMUERET - OMPRØVEN 2004

Opgave 1

Asbjørn Ask, Århus, var en hovedrig opkøber af kunstmaleren Peter Vardes' værker. Ask lod sin ven, Boris Bøgh, som var inspektør på kunstmuseet, foretage opkøbene, som fortrinsvis skete hos kunsthandler Celvin Cedergren. Ask og Bøgh blev derfor enige om, at det var lettest for alle parter, dersom Cedergren modtog følgende skrivelse:

»1/3 2004. Hermed skal jeg for en ordens skyld over for Dem bekræfte, at jeg har meddelt kunstmuseumsinspektør Boris Bøgh fuldmagt til i mit navn at indkøbe malerier malet af Peter Vardes hos Dem. De købte malerier kan udleveres til inspektør Bøgh. Med venlig hilsen Asbjørn Ask«.

Ask overrakte Bøgh skrivelsen i en kuvert påført Cedergrens navn med besked om at overgive kuverten til Cedergren.

Den 2. marts faldt Bøgh hos kunsthandler Didrik Dam over et maleri af Peter Vardes til 40.000 kr. Bøgh foreviste skrivelsen fra Ask for Dam og købte i Asks navn maleriet, som han straks fik med sig. Senere samme dag – den 2. marts – afleverede Bøgh skrivelsen fra Ask til Cedergren. Forinden havde Bøgh dog taget en fotokopi af skrivelsen.

Den 4. marts hørte Ask et rygte om, at Bøgh led af ludomani og var på fallittens rand. Ask, der ikke længere var tryk ved situationen, sendte samme dag sålydende brev til Cedergren, som Cedergren modtog den 5. marts med morgenposten:

»4/3 2004. Kære Cedergren. Jeg tilbagekalder hermed fuldmagten til kunstmuseumsinspektør Bøgh. Med venlig hilsen Ask«.

Den 5. marts hidkaldte Ask Bøgh og fortalte ham, at han havde tilbagekaldt fuldmagten. Bøgh, der var forberedt på, at hans elendige økonomi kunne blive afsløret og volde ham problemer, havde på forhånd fremstillet nogle falske papirer, hvoraf fremgik, dels at hans økonomi var tip-top, dels at det ikke var ham, men hans broder, der led af ludomani. Bøgh overbeviste hermed Ask om, at der var sket en forveksling. Ask afsendte straks med

»Cykelbudene«, der ansås for at være et forsvarligt transportmiddel, sålydende brev:

»5/3 2004. Kære Cedergren. Jeg skal hermed give meddelelse om, at min skrivelse af gårs dato er tilbagekaldt. Med venlig hilsen Ask«.

Det cykelbud, der havde fået overgivet beskeden, blev imidlertid involveret i et trafikuheld, og i den efterfølgende tumult var der ingen, der umiddelbart tog sig af brevet til Cedergren. Brevet kom derfor først frem til Cedergren den 10. marts.

Forinden havde Bøgh den 7. marts hos Cedergren købt et Vardes-maleri til 30.000 kr. Da Cedergren havde spurgt, om Bøgh fortsat havde fuldmagt hertil, havde Bøgh set oprigtigt forbløffet ud. Herefter havde han berettet om den angivelige forveksling med broderen og om, at Ask havde rettet misforståelsen ved en besked til Cedergren afsendt med »Cykelbudene« allerede den 5. marts. Cedergren var herefter blevet overbevist om, at Bøgh fortsat havde fuldmagt, og Bøgh havde fået maleriet med sig med det samme.

Den 12. marts fandt Ask ud af sagens rette sammenhæng. Han tilbagekaldte omgående fuldmagten ved en telefaxmeddelelse til Cedergren og kontaktede politiet.

Den 13. marts købte Bøgh endnu et Vardes-maleri hos Didrik Dam – denne gang til 45.000 kr. Bøgh foreviste fotokopien af fuldmagten, og Dam bemærkede ikke, at der nu var tale om en kopi og ikke en original. Bøgh fik maleriet med sig, da han forlod forretningen.

Da politiet den 14. marts arresterede Bøgh, viste det sig, at han havde solgt de tre indkøbte malerier til ukendte, udenlandske aftagere og forbrugt alle pengene.

Hvorledes er retsstillingen mellem på den ene side Ask og på den anden side henholdsvis Cedergren og Dam?

Løsningseksempel til opgave 1

1. Retsstillingen mellem Ask og Cedergren (maleriet til 30.000 kr.)

Ask har udfærdiget en (AFTL) § 13-fuldmagt, som giver Bøgh en fuldmagt til at indkøbe Vardes-malerier i Asks navn, og som planmæssigt er kommet Cedergren i hænde.

Aftalen om maleriet til 30.000 kr. indgås mellem Bøgh og Cedergren den 7. marts, d.v.s. efter at Cedergren har modtaget tilbagekaldelsen af § 13-fuldmagten, som er et påbud, der har virkning fra dets fremkomst den 5. marts.

(Selv om § 13-fuldmagten også kan bruges som § 16-fuldmagt, jf. nedenfor, kan Cedergren ikke påberåbe sig dette, når tilbagekaldelsen er kommet frem til ham, jf. AFTL § 12, stk. 2).

Tilbagekaldelsen kommer som nævnt frem den 5. marts, mens tilbagekaldelsen af tilbagekaldelsen først kommer frem den 10. marts. På tidspunktet for aftaleindgåelsen – den 7. marts – har Bøgh altså ingen fuldmagt. Spørgsmålet er, om den sidste tilbagekaldelse kan anses for en ratihabition af aftalen om maleriet til 30.000 kr. – eller anderledes udtrykt: om den sidste tilbagekaldelse kan tillægges tilbagevirkende kraft.

Før man diskuterer spørgsmålet om ratihabition, må man tage stilling til, om den sidste tilbagekaldelse overhovedet er gyldig. Det fremgår klart af opgaveteksten, at Bøgh har udvist svig over for Ask for at formå ham til at udfærdige tilbagekaldelsen. Svig er en svag ugyldighedsgrund, som Ask ikke kan gøre gældende over for den godtroende Cedergren, jf. AFTL § 30, stk. 1.

Spørgsmålet, om den sidste tilbagekaldelse indebærer en ratihabition af aftalen, må besvares benægtende. Ratihabition forudsætter i almindelighed, at fuldmagtsgiver ved, hvilken konkret aftale han ratihaberer. Mens ratihabition kan siges at have en vis tilbagevirkende kraft, gælder dette ikke for retshandler i almindelighed, hvor udgangspunktet er det modsatte. En tilbagekaldelse har kun virkning for fremtiden, og det må gælde, hvad enten der er tale om en »ren« tilbagekaldelse eller en tilbagekaldelse af en tilbagekaldelse. (Fra retspraksis kan henvises til U 1989.805 H, der støtter resultatet).

(Den omstændighed, at den sidste tilbagekaldelse er dateret den 5. marts, og den omstændighed, at Bøgh i overensstemmelse med sandheden den 7. marts forklarer, at Ask har afsendt en tilbagekaldelse af tilbagekaldelsen, kan ikke ændre herved. At tilbagekaldelsen hidrører fra den 5. marts, er grunden til, at ratihabition må diskuteres, men ikke i sig selv et argument herfor. At fuldmægtigen forklarer noget, som er rigtigt, men som ligger helt uden for fuldmagten, kan ikke give tredjemand en bedre retsstilling, end han ellers ville have).

Da tilbagekaldelsen af tilbagekaldelsen af fuldmagten overværes af Bøgh, er der ingen tvivl om, at Bøgh har fået en ny bemyndigelse, dvs. en § 18-fuldmagt. Denne er imidlertid opnået ved hjælp af svig og dermed ugyldig.

Konklusion: Ask er ikke bundet over for Cedergren vedrørende maleriet til 30.000 kr. og skal altså ikke betale dette beløb til Cedergren.

2. Retsstillingen mellem Ask og Dam

2.1. Maleriet til 40.000 kr.

Ask har overgivet Bøgh en fuldmagt, som Bøgh skal overgive til Cedergren. Meningen er, at det skal være en § 13-fuldmagt (jf. »over for Dem«, »hos Dem« og kuverten påført Cedergrens navn).

Problemet er imidlertid, at fuldmagten overgives til fuldmægtigen (Bøgh) og ikke kun er bestemt til dennes eget brug, således som en § 18-fuldmagt er det.

Der er altså tale om en § 13-fuldmagt, der over for en anden end den tiltænkte modtager anvendes som en § 16-fuldmagt. Formuleringen af fuldmagten udelukker ikke denne brug, idet fuldmagten ikke er stilet til en bestemt tredjemand (Cedergren).

Mens en § 18-fuldmagt forbliver en § 18-fuldmagt, selv om den bliver vist frem, kan det ikke antages, at en § 13-fuldmagt, som fuldmægtigen viser frem for en anden end den tiltænkte tredjemand, forbliver en § 13-fuldmagt.

Dam må kunne støtte ret på formuleringen af den fuldmagt, der forevises for ham af Bøgh som fuldmægtig. Fuldmagten falder ikke uden for ordlyden af AFTL § 16.

Konklusion: Ask er bundet over for Dam vedrørende maleriet til 40.000 kr. og må altså betale dette beløb til Dam.

2.2. Maleriet til 45.000 kr.

Bøgh har her forevist en kopi af fuldmagten – ikke den originale fuldmagt – for Dam. Det er umuligt for fuldmagtsgiver at gardere sig imod, at en fuldmægtig tager kopier af fuldmagtsdokumentet. Det er derimod muligt – omend efter omstændighederne uhyre vanskeligt – for tredjemand at se, om der er tale om en original eller en kopi. Dam kan derfor ikke støtte ret på fotokopien af fuldmagten, der må sidestilles med en falsk fuldmagt i en situation, hvor fuldmagten er tilbagekaldt på rette måde.

Selv om fuldmagten tidligere har været anvendt som en § 16-fuldmagt, kræves det ikke til tilbagekaldelse, at fuldmagten tilintetgøres eller tilbagegives til fuldmagtsgiveren. Meddelelsen til Cedergren er lige så sikker som en tilbagegivelse til fuldmagtsgiveren, idet Cedergren naturligvis ikke kan udlevere fuldmagten til andre end Ask selv.

Konklusion: Ask er ikke bundet over for Dam vedrørende maleriet til 45.000 kr. og skal altså ikke betale dette beløb til Dam.

Litteratur (pensum): *Lennart Lynge Andersen og Palle Bo Madsen: Aftaler og mellemænd*, 4. udg. (2001) s. 117 f., s. 120 ff., s. 153 ff., s. 289 f., s. 290 f., s. 305 f., s. 313 f. og s. 319.

Opgave 2

Tirsdag den 6. april 2004 blev Anders Andersen under en cykeltur pludselig ramt af et epileptisk anfald og i forbindelse hermed stødte han ind i en forankørende cyklist, Børge Brandt. Anders væltede herefter selv ud på vejen og direkte ind i siden på en forbipasserende bil.

Anders havde haft epilepsi siden 1994, men tog regelmæssigt medicin og havde derfor været anfaldsfri siden 1998.

Ved det kraftige og uventede stød fra Anders' cykel væltede Børge ind mod fortovs-kanten. Børges cykel blev ved faldet påført en skade, som beløb sig til 1.000 kr.

Den forbipasserende bil blev ført af Dan Dam, der ikke havde nogen mulighed for at undvige Anders. Bilen tilhørte Dans nabo, Carl Carlsen, der havde brækket benet, hvorfor Dan mod lån af Carls bil havde påtaget sig at foretage indkøb til den forestående påske for dem begge.

Anders' cykel blev ved sammenstødet med Carls bil påført en skade, som beløb sig til 2.000 kr. Anders blev ikke selv skadet ved sammenstødet.

Carls bil, der var ansvars- og kaskoforsikret uden selvrisko i forsikringsselskabet Helsikring, blev påført en skade på højre bagdør. Skaden beløb sig til 5.000 kr.

Umiddelbart efter at Anders havde ramt Carls bil, ville Dan standse bilen. Dan var imidlertid stærkt påvirket af hændelsen, og da han samtidig i bilens bakspejl kunne se Anders' krampeanfald, som så voldsomt ud, mistede han et øjeblik koncentrationen og trådte på bilens speeder i stedet for bremsen. Dan mistede herved herredømmet over bilen, der endte i Erik Eriksens isbod.

Ved sammenstødet med isboden blev forpartiet på Carls bil beskadiget. Skaden beløb sig til 7.000 kr.

Bilen forårsagede et stort hul i isboden. Erik fik samme dag oplyst, at reparationsudgiften på isboden beløb sig til 15.000 kr., og at det ville tage 7 dage at få reparationen udført. Erik, der med henblik på det erfaringsmæssigt gode salg af is i påsken netop havde indkøbt is til en salgsværdi af 25.000 kr., lejede samme dag en isbod af en isfabrik. Lejen for isbod i 7 dage inkl. flytning af islageret beløb sig til 5.000 kr. Erik sikrede sig herved,

at han kunne opretholde sin omsætning og fortjeneste på i alt 8.000 kr. i de 7 dage, reparationen varede. Erik havde sin isbod og varelager forsikret i forsikringsselskabet Fuldsikring.

Hvorledes er den erstatnings- og forsikringsretlige stilling?

Løsningseksempel til opgave 2

1. *Skaden på Børges cykel (1.000 kr.)*

Ifølge opgaveteksten vælter Børge på grund af det kraftige og uventede stød fra Anders' cykel. Det følger videre af opgaveteksten, at det epileptiske anfald var uventet for Anders, der havde været anfaldsfri i 6 år. Anders har derfor ikke forvoldt skaden ved culpøs adfærd, og Børge må selv bære tabet (Lærebog s. 86/4. udgave s. 81).

2. *Skaden på Anders' cykel (2.000 kr.)*

Skaden på Anders' cykel dækkes umiddelbart af bilens lovpligtige ansvarsforsikrings-selskab Helsikring, jf. FL § 101, stk. 1, jf. § 108, stk. 1, eftersom skaden er sket ved et »sammenstød« (Lærebog s. 170 og 175/4. udgave s. 198 og 203). Dan er ikke selvstændig bruger af bilen, eftersom kørslen (også) delvis foretages i ejeren Carls interesse. Jf. FL § 104, stk. 1, er det Carl, der bærer det objektive ansvar (Lærebog s. 164/4. udgave s. 193). Dan er ifølge FL § 104, stk. 2, som fører ansvarlig efter lovgivningens almindelige regler, dvs. den almindelige culperegulering (Lærebog s. 163/4. udgave s. 192). Dan har ikke i relation til skaden på Anders' cykel handlet culpøst og er derfor ikke ansvarlig.

Anders har ikke udvist egen skyld, jf. FL § 101, stk. 3 (Lærebog s. 170/4. udgave s. 198 f.).

3. *Skaden på højre bagdør på Carls bil (5.000 kr.)*

Skaden dækkes umiddelbart af kaskoforsikrings-selskabet Helsikring.

Af de grunde, der er nævnt ovenfor pkt. 1, har Anders heller ikke for så vidt angår skaden på bagdøren på Carls bil handlet culpøst. Føreren af bilen, Dan, har heller ikke handlet culpøst i relation til denne skade. Dan er heller ikke objektivt ansvarlig, jf. DL § 5-8-1, eftersom lånet af bilen ikke udelukkende var i hans interesse (Lærebog s. 111 f./4. udgave s. 161 f.).

Eftersom der ikke findes nogen ansvarlig skadevolder, placeres tabet på 5.000 kr. endeligt hos kaskoforsikrings-selskabet Helsikring.

4. *Skaden foran på Carls bil (7.000 kr.)*

Skaden dækkes umiddelbart af kaskoforsikrings-selskabet Helsikring.

Jf. i øvrigt pkt. 3 er Dan heller ikke objektivt ansvarlig for skaden foran på Carls bil efter bestemmelsen i DL 5-8-1. Dan har imidlertid i relation til denne skade handlet culpøst (Lærebog s. 60 ff./4. udgave s. 56 ff.).

Eftersom skaden er dækket af en tingsforsikring, og eftersom Dan i den konkrete situation kun har udvist simpel uagtsomhed, har kaskoforsikrings-selskabet Helsikring ikke regres mod Dan, jf. EAL § 22, stk. 1, jf. § 19, stk. 1 (Lærebog s. 347 ff. og 358/4. udgave s. 325 ff. og 336).

5. *Skaden på Eriks isbod m.v.*

Skaden på isboden (15.000 kr.) dækkes umiddelbart af forsikrings-selskabet Fuldsikring, som herefter har regres mod bilens ansvarsforsikrings-selskab Helsikring, jf. EAL § 22,

stk. 1, og § 21, samt FL § 101, stk. 1, og § 108, stk. 1 (Lærebog s. 160 f. og 357 ff./4. udgave s. 190, 335 og 336). Carl er ansvarlig, jf. FL § 104, stk. 1, og Dan er ansvarlig, jf. FL § 104, stk. 2, jf. i øvrigt ovenfor pkt. 2.

For at undgå et »driftstab« (fortjenesten) på 8.000 kr. samt for at sikre sit islager til en salgsværdi af 25.000 kr. har Erik haft en udgift på 5.000 kr. Denne udgift kan Erik kræve erstattet af ansvarsforsikringselskabet Helsikring, jf. FL § 101, stk. 1, og § 108, stk. 1 (Lærebog s. 245 og 251/4. udgave s. 207 og 213).

Pensum:

»Lærebog« er Bo von Eyben og Helle Isager, Lærebog i erstatningsret, 5. udgave (2003).

»4. udgave« er Bo von Eyben og Hans Henrik Vagner, Lærebog i erstatningsret, 4. udgave (1999).

Opgave 3

Mellem slagterier Søren Sivertsen som sælger og kødgrossist Karl Kold som køber blev der den 16. februar 2004 indgået en skriftlig aftale, hvori der var anført følgende punkt: »Kvantum: Cirka 20 tons hakket Herefordkød«. Der var tale om økologisk kød af en særlig luksuskvalitet, som var vanskeligt at skaffe. Kold tænkte, at han hellere måtte sikre sig en leverance på 20 tons, og han forlangte derfor følgende sætning indføjet i aftalen: »Garanti for kvantum«. Prisen aftaltes til 20 kr. pr. kg, svarende til 400.000 kr. for den samlede leverance. Det aftaltes, at levering skulle ske i uge 10 i dagene mellem den 1. og 5. marts, og at betaling skulle ske kontant.

Den 27. februar ringede Sivertsen til Kold og meddelte, at han på grund af forsyningsvanskeligheder kun kunne skaffe i alt 19 tons af det specielle kød. Kold afviste definitivt at aftage dette kvantum, og han henviste herved til, at han allerede havde videresolgt 20 tons til en udenlandsk kødgrossist. Kold tog samtidig forbehold for erstatning i videst muligt omfang. Sivertsen sagde, at han fastholdt købet.

Mandag den 1. marts sendte Sivertsen en telefax til Kold, hvorefter fremgik, at leverancen på de 19 tons nu var klar til afhentning. Sivertsen forlangte i telefaxen, at Kold skulle hente kødet senest torsdag den 4. marts. Kold foretog sig imidlertid intet.

Under en brand i Sivertsens slagterivirksomhed natten til den 5. marts gik 9 tons af kødleverancen til grunde, mens de resterende 10 tons forblev uskadt. Branden var påsat af en ungdomsbande, der hærgede egnen.

Den 5. marts om morgenen sendte Sivertsen en telefax til Kold og underrettede ham om branden. I samme telefax meddelte Sivertsen, at han hævede købet for så vidt angik de 10 tons kød, som var i behold. Senere samme dag solgte Sivertsen de 10 tons til en supermarkedskæde, der betalte 180.000 kr. herfor – svarende til 18 kr. pr. kg.

Sivertsen underrettede ved brev af 6. marts Kold om salget til supermarkedskæden. Sivertsen krævede i brevet for det første 180.000 kr. for den ødelagte del af kødleverancen, svarende til 20 kr. pr. kg for de 9 tons. Sivertsen krævede for det andet 20.000 kr. i erstatning svarende til differencen mellem den med Kold aftalte pris på 20 kr. pr. kg og den faktisk opnåede pris på 18 kr. pr. kg ved salget af de 10 tons til supermarkedet.

Kold svarede i et brev dateret den 12. marts. For det første bestred Kold begge Sivertsens krav, idet han gjorde gældende, at branden og salget til supermarkedet var ham uvedkommende. For det andet krævede Kold på sin side erstatning for det tab, han havde lidt ved ikke at kunne opfylde aftalen med den udenlandske kødgrossist, som havde indvilget i at betale 22 kr. pr. kg for leverancen. Kold opgjorde sit erstatningskrav til 40.000 kr. svarende til en mistet fortjeneste på 2 kr. pr. kg for 20 tons oksekød.

Ingen af parterne ville bestride størrelsen af de priser, der var lagt til grund ved beregningen af de respektive krav, som var rejst.

Hvorledes er retsstillingen mellem Sivertsen og Kold?

Løsningseksempel til opgave 3

Der er tale om handelskøb, jf. KBL § 4, der har karakter af genuskøb, jf. KBL § 3.

Det aftalte kvantum

Det fremgår af opgaveteksten, at parterne har indgået en skriftlig aftale med klausulen: »Kvantum: Cirka 20 tons hakket Herefordkød«. Kold tænker, at han hellere må sikre sig en leverance på 20 tons, og han forlanger, at en garanti for kvantum indføres i kontrakten. Kold har imidlertid herved ikke opnået andet end en garanti for *cirka* 20 tons, hvilket indebærer et spillerum i sælgerens favør på 5 %, jf. KBL § 66, stk. 2, og Lærebogen s. 49 (2. udgave s. 52). Sivertsen kan altså opfylde aftalen ved at levere 19 tons.

De 9 tons, som er gået til grunde

Vedrørende de 9 tons oksekød, som går til grunde ved den påsatte brand – der i forholdet mellem parterne er en hændelig begivenhed – er spørgsmålet, om Kold eller Sivertsen bærer risikoen herfor. Udgangspunktet er, at risikoen går over ved levering, jf. KBL § 17, stk. 1. Da det ikke er aftalt, at varen skal sendes, foreligger der et afhentningskøb, jf. KBL § 9. Udgangspunktet er derfor, at risikoen påhviler sælgeren. I det foreliggende tilfælde er det imidlertid køberens forhold, der har bevirket, at der ikke er leveret i rette tid, jf. KBL § 37. Se Lærebogen s. 67 f. (2. udgave s. 71 f.): Der er fastsat et spillerum for leveringstiden, og det er Sivertsen, der bestemmer, hvornår der skal ske levering inden for spillerummet, jf. KBL § 13. Der er ingen momenter, der taler for, at valgretten skulle tilkomme Kold, hvorimod den omstændighed, at der er tale om en vare, som er svær at skaffe, underbygger, at valgretten tilkommer Sivertsen. Se lærebogen s. 41 f. (2. udgave s. 45 f.). Det var således berettiget, at Sivertsen mandag den 1. marts fastsatte leveringstidspunktet til senest torsdag den 4. marts. Kold, der véd, at han skal afhente i dagene mellem den 1. og 5. marts, har fået et tilstrækkeligt varsel, idet han den 1. marts bliver anmodet om at hente kødet senest den 4. marts.

Det er en betingelse for risikoens overgang ifølge KBL § 37, at der ved genstande bestemt efter art er foretaget en udskillelse, som viser, at den vare, som er gået til grunde, var bestemt for køberen. Denne betingelse er opfyldt i opgavens situation, hvor Sivertsen kun kunne skaffe 19 tons i alt af den pågældende type oksekød (der således ikke har kunnet være blandet sammen med andet tilsvarende kød).

Det kan konkluderes, at Kold i medfør af KBL § 37 bærer risikoen for kødets undergang. Han må således betale købesummen på 180.000 kr., selv om han intet modtager.

De 10 tons, som er solgt til supermarkedet

Kold er den 5. marts i forsinkelse, idet han skulle have betalt for kødet senest dagen før. I handelskøb er som udgangspunkt enhver forsinkelse væsentlig, jf. KBL § 28, stk. 1, 3. pkt. I den foreliggende situation, hvor Kolds forsinkelse er på mindre end ét døgn – Sivertsen hæver den 5. marts om morgenen – kan det dog overvejes, om forsinkelsen er af en så helt underordnet betydning, at Sivertsen ikke har hæveadgang, jf. Lærebogen s. 169 (2. udgave s. 172). Dette må dog afvises. Således oplyses det i opgaveteksten, at Kold

allerede den 27. februar »definitivt« afviste at aftage mindre end 20 tons oksekød, hvilket er udtryk for væsentlig, anteciperet forsinkelse fra Kolds side, jf. Lærebogen s. 170 (2. udgave s. 172 f). Der er følgelig utvivlsomt tale om en væsentlig, hævebegrundende forsinkelse, således at Sivertsens ophævelse af 5. marts er berettiget. Sivertsen har ifølge KBL § 30 ret til erstatning for den opgjorte prisdifference, i alt kr. 20.000.

(Det følger af det anførte, at det er uden betydning for besvarelsen, om betingelserne for retten til såkaldt bortsalg ved fordringshavermora, jf. KBL § 34, er opfyldt. Reglerne om fordringshavermora har kun betydning, så længe sælgeren fastholder købet, og i den foreliggende situation er købet netop berettiget ophævet for så vidt angår de 10 tons).

Kolds krav

Det fremgår af det ovenstående, at Kold bærer risikoen for undergangen af de 9 tons, og at han er erstatningsansvarlig for Sivertsens tab vedrørende de 10 tons. Kolds krav kan herefter ikke tages til følge.

Pensum:

»Lærebogen« er Lars Hedegaard Kristensen m.fl.: Lærebog i dansk og international køberet, 3. udgave (2004).

»2. udgave« er Nils Elmelund m.fl.: Lærebog i dansk og international køberet, 2. udgave (1996).